

– Vi må bidra til å utvikle sykehusene

– En av de store utfordringene Legeforeningen står overfor er å bli en viktig premissleverandør for utvikling av sykehusene lokalt og sentralt.

Det sier Arne Refsum. Han er nyvalgt medlem av sentralstyret, samtidig som han også trer inn i ledervervet i Overlegeforeningen på heltid. – Mens Legeforeningen har lykket med samarbeid i HSH-sykehusene (Handels- og Servicenæringens Hovedorganisasjon) er det store utfordringer i Spekter-sykehusene. Jeg ønsker at arbeidet i HSH-området videreføres i den gode tonen som allerede er etablert, sier han. Legeforeningen sentralt er også i god dialog med HSH sentralt, noe som gjør at det brukes kort på de sentrale prosesser. Arne Refsum har de siste tre årene vært Overlegeforeningens representant i HSH-forhandlingene.

Refsum mener også at Legeforeningen bør arbeide for å få til bedre kontakt mellom foreningen og universitetsleger og leger ansatt i det offentlige. Det bør bygges videre på de gode relasjonene som ble etablert etter streiken i Akademikerne Stat i 2006, sier han.

En tredje utfordring han ser for seg, blir å sette fokus på legers autonomi. – Med det mener jeg at både fast ansatte leger i kommuner og sykehus, men også leger i privatpraksis og fastleger, må få en forståelse for at vi er mer enn produksjonsarbeidere. Det å kunne ha noe innflytelse på egen hverdag og egen fagutvikling er noe vi har en plikt til, men som vi også må få en rett til, fastslår han. – All vår faglige utvikling må ikke nødvendigvis tilpasses arbeidets fokus på produksjon og inntjening. Utviklingen av faget springer ofte ut i små grupper eller hos entusiastiske enkeltleger. Jeg er redd for at dette vil bli kvalt i en alt for formalistisk organisasjonsmodell, sier han.

Høy organisasjonsprosent en styrke

Arne Refsum ser Legeforeningens høye organisasjonsprosent som en stor styrke. Han mener dette viser at medlemmene føler seg tjent med å være medlemmer, og at det også gir en styrke i forhold til motparten. Han er godt fornøyd med den nye organisasjonsmodellen der faget har fått en styrket plass.

Refsum er også opptatt av å få til en god

Arne Refsum ser frem til arbeidet i sentralstyret og gleder seg til å gripe fatt i de mange utfordringene som dette vervet gir. Foto Lise B. Johannessen

opplæring av de tillitsvalgte. – Foretaksreformen har ført til at mye av tillitsvalgtarbeidet er blitt desentralisert. Det krever en ytterligere tilrettelegging og opplæring for de lokale tillitsvalgte.

Vil savne faget

Arne Refsum er gastrokirurg, men er nå frikjøpt ett år til vervet som leder for Overlegeforeningen. Han har vært overlege siden 2000, først ved Ringerike sykehus, deretter ett år ved Volvat Medisinske Senter i Oslo. Siden 2002 har han hatt stillingen som seksjonsoverlege i generell og gastrokirurgi ved Diakonhjemmet sykehus i Oslo.

På spørsmål om hvorfor han valgte å spesialisere seg innen gastrokirurgi, sier han at han oppfatter gastrokirurgi som et fag med mange utfordringer, ikke bare operasjonsmessig, men også når det gjelder utredninger og oppfølging etter selve operasjonen.

– Men det er et praktisk fag der mye av ferdighetene sitter i fingrene, og det krever en jevn aktivitet for å være god i dette faget. Jeg har derfor gruet meg veldig til å forlate faget, sier han.

– Dette var en av betenkelighetene jeg hadde før jeg sa ja til å påta meg vervet som Overlegeforeningens leder, sier han ettertenksomt. – Men det nytter ikke å drive klinisk arbeid – som jeg gjør – og stadig være

borte fra jobben fordi jeg må delta i møter og andre aktiviteter. Jeg tror derfor jeg kan gjøre en bedre jobb som leder av Overlegeforeningen ved å ha dette vervet på heltid, samtidig som også jeg får mer tid til arbeidet i sentralstyret, sier han.

– Men fastslår han – jeg må nok ta en oppfriskning når jeg kommer tilbake til faget – og jeg vil nok være avhengig av å jobbe sammen med kolleger en periode.

Refsum er imidlertid bekymret for fagets fremtid. – Det er alt for få ferdige spesialister, og en rekke store sykehus får ingen søkere når de lyser ut stillinger. Det betyr at de må satse på kortvarige vikariater – noe som i neste omgang vil gi færre søkere, fordi det faglige miljøet svekkes. Det at det etter hvert er blitt en veldig skjev alderssammensetning, er også en stor utfordring, sier han og forteller at mange kommer til å forlate faget i løpet av de neste ti årene som følge av oppnådd pensjonsalder.

Lang fartstid som tillitsvalgt

Arne Refsum har hatt en rekke tillitsverv, bl.a. som tillitsvalgt for de yngre legene ved Ringerike sykehus i tre år og fire år ved Ullevål universitetssykehus. I tillegg har han sittet i landsrådet for Overlegeforeningen og vært Overlegeforeningens representant i Oslo legeforening i fire år. – Jeg

I Tidsskriftene nr. 17–21/2007 vil vi under vignetten Sentralstyret presentere det nye sentralstyret som tiltrådte 1. september.

er veldig glad for alle årene i Oslo legeforening, sier han. – Det har gitt meg en solid innblikk i mange sider av Legeforeningens virksomhet. Oslo legeforening har stor bredde, noe som har det gitt meg muligheten til å se veldig bredt på mange saker.

Roser svigermor

Refsum er gift med en spesialist i barne- og ungdomspsykiatri og har tre barn, en jente på 17 og tvillinggutter på 14. – Med to leger som også går vakt og tre aktive barn har vi hatt noen slitsomme år, særlig da barna var

ynge. Men vi har flytt på at min kone har drevet med forskning og derfor hatt mer fleksible arbeidsdager, samtidig som svigermor har vært til uvurderlig hjelp, sier han med et smil.

Med full jobb, en rekke tillitsverv, familie og hytter både ved sjøen og på fjellet har han ingen problemer med å fylle dagene. – På hytta slapper vi av, driver med ulike fritidsaktiviteter og diverse vedlikehold. Ellers følger jeg opp barna veldig tett, bl.a. har jeg vært oppmann på tvillingenes fotballag, sier han.

Han forteller at han også har engasjert seg i skolens virksomhet. Det er startet et eget gutteprosjekt ved den ungdomsskolen der sønnene hans går. Her jobber skolen i samarbeid med foreldrene med ulike tiltak for å motivere gutter til å yte bedre. Leksehjelp en ettermiddag samt måltid som er tilberedt av lærerne, har vært populært.

Lise B. Johannessen

lise.berit.johannessen@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk

Leger må tilbake i lederstillingene

– Jeg tror det er vesentlig at leger går tilbake i lederstillinger på alle nivåer i helsevesenet. Hvis vi ikke gjør det, gir vi fra oss innflytelse over egen arbeidstilværelse, mener Hege Gjessing.

Gjessing er nyvalgt medlem i sentralstyret, og tar samtidig plass på lederkontoret til Yngre legers forening (Ylf).

– Jeg er redd for at det forsvinner inspirasjon og dyktige medarbeidere hvis legene mister innflytelse på egen arbeidshverdag. Det er lett å føle at en bare er en brikke i et stort spill. Det skjer hele tiden endringer, og det er vanskelig å forstå nødvendigheten av endringene hvis en ikke er aktivt med i prosessene, sier hun.

Det nye sentralstyremedlemmet tror samtidig at mange ledere føler seg presset mellom økonomi på den ene siden og det faglige på den andre, og at dette kan ta bort noe av gleden ved å jobbe med sykehusledelse. Legen, som kommer til Legenes hus fra gruppe 1-tjeneste ved Rikshospitalet, mener det er et viktig mål for Legeforeningen å ha høy troverdighet blant egne medlemmer.

– For å få troverdighet må det kommuniseres tydelig og klart, og for å kunne kommunisere klart må vi ha gode interne diskusjoner og fruktbart samarbeid. Jeg tror fremdeles vi har mye å hente ut her, sier hun.

Gjessing tror mange av medlemmene synes det er vanskelig å få oversikt over hva Legeforeningen arbeider med, både innen forhandlinger og helsepolitikk. – Man får mer engasjement når man er kjent med sakene, sier hun.

Gjessing mener vi må ta innover oss at vi lever i en tid med veldig rask samfunnsutvikling. Samtidig understreker hun at det er en fantastisk kompetanse samlet i Legenes hus, med mange dedikerte mennesker som gjør en veldig god jobb.

Funksjonsfordeling

Gjessing har inntil nå vært i spesialisering i anestesi. Men hun begynte ikke direkte med dette etter at hun var ferdig med tur-

– Anestesifaget er som å seile på åpen sjø, du vet aldri hva som møter deg, sier Hege Gjessing.
Foto Cecilie Bakken

nustjenesten. Hun prøvde litt forskjellig og var usikker på hva hun egentlig ville. Etter et halvt år som kommunelege 2 på Lurøy, prøvde hun radiologi. Oslo-legen tok deretter diplom ved Liverpool School of Tropical Medicine og ble da naturlig nok interessert i infeksjonssykdommer.

– På det tidspunktet sto det mellom det og anestesi. Jeg synes jeg manglet en del på takling av akutte situasjoner, og tenkte at jeg i hvert fall burde ha noe anestesi. Etter å ha holdt på med det en stund oppdaget jeg at jeg hadde det veldig bra på jobb. Det er et variert fag med god blanding av rutiner og uventede situasjoner, sier hun.

Gjessing ser funksjonsfordeling som en viktig utfordring i spesialiteten sin.

– Spesielt tenker jeg på fordelingen i forhold til akutt kirurgisk og obstetriske beredskap. Det vil påvirke det fremtidige behovet for spesialister i anesthesiologi og breddekompetansen til den enkelte anestesilege, sier hun.

Hun mener vurderingene rundt hvilke oppgaver anestesilegen skal løse, ikke alltid er like godt funderte.

– Vi blir kontaktet for stort og smått fordi vi ofte er hyggelige og velvillige, men det er nok ikke alltid like god ressursbruk, sier hun.

Selv om sentralstyremedlemmet gleder seg til å være på heltid i Legenes hus de neste to årene og er spent på de nye arbeidsoppgavene, tenker hun innimellom at det er trist å være borte fra faget sitt.